

Prima instanță: V. Mihaila

Instanța de apel: N. Vascan, E. Clim și I. Cotruță

DECIZIE

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru,
Valentina Clevadi, Iurie Bejenaru,
Oleg Sternioală, Petru Moraru

examinînd recursul declarat de Biroul vamal Chișinău,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu
răspundere limitată „Paviramus” împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la
contestarea actelor administrative și obligarea Biroului vamal Chișinău să restituie
suma încasată suplimentar,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014, prin care
apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău a fost admis, fiind modificată hotărîrea
Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 15 aprilie 2014.

c o n s t a t ă

La 10 ianuarie 2014, reclamanta societatea cu răspundere limitată
„Paviramus” a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Biroului vamal
Chișinău privind anularea actelor administrative și obligarea Biroului vamal
Chișinău să restituie suma încasată suplimentar.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantei a indicat că în perioada 31
octombrie 2013 – 07 noiembrie 2013, societatea cu răspundere limitată
„Paviramus” a prezentat spre vămuire Biroului vamal Chișinău, postul vamal
intern nr. 3 Varnița, marfa – morcov în stare proaspătă, conform DV nr. 30606 din
31 octombrie 2013, DV 31036 din 03 noiembrie 2013, DV 31396 din 05 noiembrie
2013, marfa-cartofi în stare proaspătă conform DV 31531, DV 31632 din 07
noiembrie 2013, valoarea în vamă a mărfii fiind determinată și anunțată în
conformitate cu metoda 1 prevăzută la art. 11 al Legii cu privire la tariful vamal.

Concomitent, reprezentantul reclamantei a indicat că în rezultatul verificării
corectitudinii determinării de către declarant a valorii în vamă a mărfii, Biroul

vamal Chișinău a concluzionat că valoarea în vamă a mărfii la declarațiile vamale sus-menționate a fost determinată incorect, întocmind în acest sens actele de inspecție aferente acestor declarații vamale, cu obligația de modificare a declarațiilor depuse în varianta inițială și încasarea suplimentar a sumei de 23558,05 lei.

De asemenea, reprezentantul reclamantei, societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, a menționat că în perioada de 08 decembrie 2013 – 13 decembrie 2013, aceasta a prezentat spre vămuire Biroului vamal Chișinău, postul vamal intern nr. 3 Varnița, marfa - morcovi în stare proaspătă conform DV 37607, DV 37599 din 08 decembrie 2013, DV 38837 din 13 decembrie 2013, marfa - cartofi în stare proaspătă conform DV 37844 din 09 decembrie 2013, DV 38275 din 11 decembrie 2013, DV 38863, DV 39152 din 13 decembrie 2013, marfa - mărar, pătrunjel în stare proaspătă conform DV 37598 din 08 decembrie 2013, valoarea în vamă a mărfii fiind determinată și anunțată în conformitate cu metoda 1 prevăzută la art. 11 al Legii cu privire la tariful vamal.

În rezultatul verificării corectitudinii determinării de către declarant a valorii în vamă a mărfii, Biroul vamal Chișinău a concluzionat că valoarea în vamă a mărfii la declarațiile vamale sus-menționate a fost determinată incorect întocmind, în acest sens, actele de inspecție aferente acestor declarații, cu obligația de modificare a declarațiilor depuse în varianta inițială și încasarea suplimentar a sumei de 61961,07 lei.

Reprezentantul reclamantei a precizat că deși compania a prezentat toate actele ce atestă corectitudinea respectării normelor legale privind determinarea valorii în vamă a mărfii, Biroul vamal Chișinău a emis actele de inspecție cu obligațiunea de a majora valoarea în vamă cu achitarea suplimentar a sumei drepturilor de import în mărime de 85519,12 lei.

Consideră reclamanta că acțiunile Biroului vamal Chișinău sunt ilegale, deoarece pe parcursul procesului de vămuire a mărfii au fost prezentate toate documentele prevăzute de legislație, care confirmă valoarea în vamă a mărfii importate, iar organul vamal eronat a ajuns la concluzia că valoarea mărfii a fost diminuată, invocând că societatea cu răspundere limitată „Paviramus” n-a prezentat documentele prevăzute la pct. 13, 14 din Hotărîrea Guvernului nr.600 din 14 mai 2002 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova”.

De asemenea, reprezentantul reclamantei a indicat că organul vamal nu a solicitat acte suplimentare și nu a aplicat metodele prevăzute de art. 12, 13, 15, 16 din Legea cu privire la tariful vamal, aplicînd direct metoda 6 de determinare a valorii în vamă a mărfurilor – metoda de rezervă.

Prin cererile prealabile din 08 noiembrie 2013 și 17 decembrie 2013, societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, a solicitat organului vamal anularea actelor de inspecție emise la declarațiile vamale, însă prin răspunsurile nr. 8768 din 09 decembrie 2013 și nr.9144 din 23 decembrie 2013, pretențiile au fost respinse.

La 05 februarie 2014 reclamanta, societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, a depus cerere de concretizare a pretențiilor.

Solicită societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, anularea actelor de

inspecție emise la declarațiile vamale în detaliu nr. DV 30606 din 31 octombrie 2013, DV 31036 din 03 noiembrie 2013, DV 31396 din 05 noiembrie 2013, DV 31531, DV 31632 din 07 noiembrie 2013, DV 37607, DV 37599 din 08 decembrie 2013, DV 38837 din 13 decembrie 2013, DV 37844 din 09 decembrie 2013, DV 38275 din 11 decembrie 2013, DV 38863, DV 39152 din 13 decembrie 2013, DV 37598 din 08 decembrie 2013.

Totodată, a solicitat repunerea în termen și anularea actelor de inspecție emise la declarațiile vamale în detaliu DV 33065 din 18 noiembrie 2013, DV 33336 din 19 noiembrie 2013, DV 33345 din 19 noiembrie 2013, DV 33622 din 22 noiembrie 2013, DV 33961, DV 33962 din 22 noiembrie 2013, DV 34186, DV 34130 din 23 noiembrie 2013, DV 34284, DV 34589 din 25 noiembrie 2013, DV 34975 din 27 noiembrie 2013, DV 35194, DV 35280, DV 35408 din 28 noiembrie 2013, DV 35447, DV 35647 din 29 noiembrie 2013, DV 35833 din 30 noiembrie 2013, DV 36015 din 01 decembrie 2013, DV 36028 din 02 decembrie 2013, DV 36571 din 03 decembrie 2013, DV 37185, DV 37202 din 06 decembrie 2013 și obligarea Biroului vamal Chișinău să restituie societății cu răspundere limitată „Paviramus” sumele încasate suplimentar în mărime de 222339,82 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 aprilie 2014, a fost admisă cererea de chemare în judecată a înaintată de societatea cu răspundere limitată „Paviramus”.

S-a dispus anularea actelor de inspecție emise de Biroul vamal Chișinău în baza declarațiilor vamale nr. DV 30606 din 31 octombrie 2013, DV 31036 din 03 noiembrie 2013, DV 31396 din 05 noiembrie 2013, DV 31531 din 07 noiembrie 2013, DV 31632 din 07 noiembrie 2013, DV 31632 din 07 noiembrie 2013, DV 37607 din 08 decembrie 2013, DV 37599 din 08 decembrie 2013, DV 38837 din 13 decembrie 2013, DV 37844 din 09 decembrie 2013, DV 38275 din 11 decembrie 2013, DV 38863 din 13 decembrie 2013, DV 39152 din 13 decembrie 2013, DV 37598 din 08 decembrie 2013.

A fost repusă în termen societatea cu răspundere limitată „Paviramus” privind contestarea actelor de inspecție ale Biroului vamal Chișinău emise în baza declarațiilor vamale DV 33065 din 18 noiembrie 2013, DV 33336 din 19 noiembrie 2013, DV 33345 din 19 noiembrie 2013, DV 33622 din 22 noiembrie 2013, DV 33961 din 22 noiembrie 2013, DV 33962 din 22 noiembrie 2013, DV 34186 din 23 noiembrie 2013, DV 34130 din 23 noiembrie 2013, DV 34284 din 25 noiembrie 2013, DV 34589 din 25 noiembrie 2013, DV 34975 din 27 noiembrie 2013, DV 35194 din 28 noiembrie 2013, DV 35280 din 28 noiembrie 2013, DV 35408 din 28 noiembrie 2013, DV 35447 din 29 noiembrie 2013, DV 35647 din 29 noiembrie 2013, DV 35833 din 30 noiembrie 2013, DV 36015 din 01 decembrie 2013, DV 36028 din 02 decembrie 2013, DV 36571 din 03 decembrie 2013, DV 37185 din 06 decembrie 2013, DV 37202 din 06 decembrie 2013.

S-a dispus anularea actelor de inspecție ale Biroului vamal Chișinău emise în baza declarațiilor vamale DV 33065 din 18 noiembrie 2013, DV 33336 din 19 noiembrie 2013, DV 33345 din 19 noiembrie 2013, DV 33622 din 22 noiembrie 2013, DV 33961, DV 33962 din 22 noiembrie 2013, DV 34186, DV 34130 din 23 noiembrie 2013, DV 34284, DV 34589 din 25 noiembrie 2013, DV 34975 din 27

noiembrie 2013, DV 35194, DV 35280, DV 35408 din 28 noiembrie 2013, DV 35447, DV 35647 din 29 noiembrie 2013, DV 35833 din 30 noiembrie 2013, DV 36015 din 01 decembrie 2013, DV 36028 din 02 decembrie 2013, DV 36571 din 03 decembrie 2013, DV 37185, DV 37202 din 06 decembrie 2013.

A fost obligat Biroul vamal Chișinău să restituie societății cu răspundere limitată „Paviramus” drepturile de import achitate suplimentar în sumă de 222339 lei 82 bani.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014, prin care apelul declarat de Biroul vamal Chișinău a fost admis și cu modificarea hotărârii Judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 15 aprilie 2014 în partea ce ține de obligarea Biroul vamal Chișinău să restituie societății cu răspundere limitată „Paviramus” drepturile de import achitate suplimentar, fiind micșorată suma încasată, de la 222339,82 lei, pînă la 222315,69 lei. În rest, hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, a fost admisă cererea societății cu răspundere limitată „Paviramus” privind corectarea greșelilor din dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014.

La 13 martie 2015, Biroul vamal Chișinău, a contestat cu recurs decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de anularea actelor de inspecție și repunerii în termen, cu pronunțarea unei hotărîri prin care să se respingă acțiunea societății cu răspundere limitată „Paviramus” împotriva Biroului vamal Chișinău ca nefondată și tardivă.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel în partea contestată este ilegală și neîntemeiată, instanțele ierarhic inferioare încălcînd și aplicînd eronat normele de drept material și procedural. Instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea, precum și nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La 24 aprilie 2014, societatea cu răspundere limitată „Paviramus” a depus referință la recursul declarat de Biroul vamal Chișinău din 13 martie 2015, solicitînd respingerea recursului.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Biroul vamal Chișinău întemeiat și care urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă acțiunea formulată de societatea cu răspundere limitată „Paviramus”.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

Potrivit prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 19 noiembrie 2014.

De asemenea, reține că la materialele dosarului nu este avizul de recepție a copiei deciziei instanței de apel.

Reieșind din informația conținută în scrisoarea de însoțire a copiei deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014 și încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014 recurentul a făcut cunoștință cu actele judecătorești la 14 ianuarie 2015 și respectiv, recursul se consideră depus în termen.

Din materialele dosarului se constată că societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, în scopul vămuirii lotului de marfă, a depus la Biroul vamal Chișinău declarațiile vamale nr. nr. DV 30606 din 31 octombrie 2013, DV 31036 din 03 noiembrie 2013, DV 31396 din 05 noiembrie 2013, DV 31531 din 07 noiembrie 2013, DV 31632 din 07 noiembrie 2013, DV 37607 din 08 decembrie 2013, DV 37599 din 08 decembrie 2013, DV 38837 din 13 decembrie 2013, DV 37844 din 09 decembrie 2013, DV 38275 din 11 decembrie 2013, DV 38863 din 13 decembrie 2013, DV 39152 din 13 decembrie 2013, DV 37598 din 08 decembrie 2013, DV 33065 din 18 noiembrie 2013, DV 33336 din 19 noiembrie 2013, DV 33345 din 19 noiembrie 2013, DV 33622 din 22 noiembrie 2013, DV 33961 din 22 noiembrie 2013, DV 33962 din 22 noiembrie 2013, DV 34186 din 23 noiembrie 2013, DV 34130 din 23 noiembrie 2013, DV 34284 din 25 noiembrie 2013, DV 34589 din 25 noiembrie 2013, DV 34975 din 27 noiembrie 2013, DV 35194 din 28 noiembrie 2013, DV 35280 din 28 noiembrie 2013, DV 35408 din 28 noiembrie 2013, DV 35447 din 29 noiembrie 2013, DV 35647 din 29 noiembrie 2013, DV 35833 din 30 noiembrie 2013, DV 36015 din 01 decembrie 2013, DV 36028 din 02 decembrie 2013, DV 36571 din 03 decembrie 2013, DV 37185 din 06 decembrie 2013, DV 37202 din 06 decembrie 2013, drept metodă de determinare a valorii în vamă a mărfii, utilizând metoda 1 „metoda de evaluare în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau care urmează să fie plătit”.

Invocînd existența temeiurilor prevăzute de art. 8 alin. (3) al Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 – XIII din 20.11.97, Biroului vamal Chișinău a emis actul de inspecție prin care a majorat valoarea în vamă, cu achitarea suplimentară a sumei drepturilor de import, în mărime de 222315,69 lei.

Considerînd ilegale acțiunile autorității vamale, societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, la 08 noiembrie 2013, 28 noiembrie 2013, 06 decembrie 2013 și 17 decembrie 2013, s-a adresat Biroului vamal Chișinău cu cereri prealabile, prin care a solicitat anularea Actelor de inspecție emise la declarațiile vamale în detaliu, după cum urmează.

Prin cererea prealabilă din 08 noiembrie 2013, a fost solicitată anularea declarațiilor vamale în detaliu nr. nr. DV 30606 din 31 octombrie 2013, DV 31036 din 03 noiembrie 2013, DV 31396 din 05 noiembrie 2013, DV 31531 din 07 noiembrie 2013, DV 31632 din 07 noiembrie 2013, cu obligația de modificare a declarațiilor depuse în varianta inițială și a încasa suplimentar suma de 23558,05 lei.

Prin cererea prealabilă din 28 noiembrie 2013, a fost solicitată anularea declarațiilor vamale în detaliu nr. nr. DV 33065 din 18 noiembrie 2013, DV 33336 din 19 noiembrie 2013, DV 33345 din 19 noiembrie 2013, DV 33622 din 22

noiembrie 2013, DV 33961 din 22 noiembrie 2013, DV 33962 din 22 noiembrie 2013, DV 34186 din 23 noiembrie 2013, DV 34130 din 23 noiembrie 2013, DV 34284 din 25 noiembrie 2013, DV 34589 din 25 noiembrie 2013, cu obligația de modificare a declarațiilor depuse în varianta inițială și a încasa suplimentar suma de 50177,81 lei.

Prin cererea prealabilă 17 decembrie 2013, a fost solicitată anularea declarațiilor vamale în detaliu nr. nr. DV 37607 din 08 decembrie 2013, DV 37598 din 08 decembrie 2013, DV 37599 din 08 decembrie 2013, DV 37844 din 09 decembrie 2013, DV 38275 din 11 decembrie 2013, DV 38837 din 13 decembrie 2013, DV 38863 din 13 decembrie 2013, DV 39152 din 13 decembrie 2013, cu obligația de modificare a declarațiilor depuse în varianta inițială și a încasa suplimentar suma de 61961,07 lei.

Prin cererea prealabilă 06 decembrie 2013, a fost solicitată anularea declarațiilor vamale în detaliu nr. nr. DV 34975 din 27 noiembrie 2013, DV 35194 din 28 noiembrie 2013, DV 35280 din 28 noiembrie 2013, DV 35408 din 28 noiembrie 2013, DV 35447 din 29 noiembrie 2013, DV 35647 din 29 noiembrie 2013, DV 35833 din 30 noiembrie 2013, DV 36015 din 01 decembrie 2013, DV 36028 din 02 decembrie 2013, DV 36571 din 03 decembrie 2013, DV 37185 din 06 decembrie 2013, DV 37202 din 06 decembrie 2013, cu obligația de modificare a declarațiilor depuse în varianta inițială și a încasa suplimentar suma de 86642,89 lei.

Biroul vamal Chișinău a respins cererile prelabile, înaintate de societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, drept neîntemeiate.

Astfel, Biroul vamal Chișinău, la cererea prealabilă din 08 noiembrie 2013 a dat răspunsul nr. 8768 din 09 decembrie 2012; la cererea prealabilă din 17 decembrie 2013 a dat răspunsul nr. 8768 din 09 decembrie 2012; la cererile prelabile din 28 noiembrie 2013 și 06 decembrie 2013 a dat răspunsul nr. 8755 din 09 decembrie 2013.

La 10 ianuarie 2014, societatea cu răspundere limitată „Paviramus” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, contestând actele de inspecție la declarațiile vamale în detaliu vizate în cererile prelabile ale societății din 08 noiembrie 2013 și 17 decembrie 2013.

La 05 februarie 2014, societatea cu răspundere limitată „Paviramus” a depus cerere de concretizare, prin care contestă actele de inspecție la declarațiile vamale în detaliu vizate în cererile prelabile ale societății din 28 noiembrie 2013 și 06 decembrie 2013, solicitând concomitent, repunerea în termen de adresare în instanța de judecată.

Instanțele ierarhic inferioare au pronunțat hotărârile nominalizate supra.

Potrivit prevederilor art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În temeiul normei precitate, Colegiul a apreciat hotărârile instanțelor ierarhic inferioare neîntemeiate din considerentele expuse mai jos.

Potrivit art. 16 alin. (1) și (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 –

XIV din 10.02.2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

Subsecvent, potrivit art. 17 alin. (1) lit. a) al legii, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.

Colegiul reiterează că potrivit materialelor cauzei, intimatul, societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, la 08 noiembrie 2013, 28 noiembrie 2013, 06 decembrie 2013 și 17 decembrie 2013, s-a adresat Biroului vamal Chișinău cu cereri prealabile, prin care a solicitat anularea Actelor de inspecție emise la declarațiile vamale în detaliu, enumerate supra.

La cererile prealabile din 08 noiembrie 2013 și 17 decembrie 2013, Biroul vamal Chișinău a dat răspunsurile nr. 8768 și respectiv, nr. 8768 din 09 decembrie 2012, iar la cererile prealabile din 28 noiembrie 2013 și 06 decembrie 2013 a dat răspunsul nr. 8755 din 09 decembrie 2013.

Potrivit avizului de recepție a răspunsului Biroul vamal Chișinău nr. 8755 din 09 decembrie 2012, acesta a fost recepționat de intimat la data de 12 decembrie 2013, termenul pentru contestarea actului autorității vamale fiind scadent la data de 12 ianuarie 2014.

Cererea de concretizare prin care se contestă răspunsul Biroul vamal Chișinău nr. 8755 din 09 decembrie 2012 privind anularea Actelor de inspecție emise la declarațiile vamale în detaliu nr. nr. DV 33065 din 18 noiembrie 2013, DV 33336 din 19 noiembrie 2013, DV 33345 din 19 noiembrie 2013, DV 33622 din 22 noiembrie 2013, DV 33961 din 22 noiembrie 2013, DV 33962 din 22 noiembrie 2013, DV 34186 din 23 noiembrie 2013, DV 34130 din 23 noiembrie 2013, DV 34284 din 25 noiembrie 2013, DV 34589 din 25 noiembrie 2013, DV 34975 din 27 noiembrie 2013, DV 35194 din 28 noiembrie 2013, DV 35280 din 28 noiembrie 2013, DV 35408 din 28 noiembrie 2013, DV 35447 din 29 noiembrie 2013, DV 35647 din 29 noiembrie 2013, DV 35833 din 30 noiembrie 2013, DV 36015 din 01 decembrie 2013, DV 36028 din 02 decembrie 2013, DV 36571 din 03 decembrie 2013, DV 37185 din 06 decembrie 2013, DV 37202 din 06 decembrie 2013, cu obligația de modificare a declarațiilor depuse în varianta inițială și a încasa suplimentar sumele de 50177,81 lei și respectiv, de 86642,89 lei, a fost depusă la data de 05 februarie 2014.

Societatea cu răspundere limitată „Paviramus” solicită repunerea în termen, anexînd copiile certificatelor de concediu medical ale administratorului Patrachi Aurelia nr. 1246187, pentru perioada 18 – 27 noiembrie 2013 și nr. 1246359,

pentru perioada 03 – 07 februarie 2014, precum și ordinul de deplasare pentru perioada 12 – 31 ianuarie 2014, acte în temeiul cărora, instanțele ierarhic inferioare au repus în termen de adresare în instanța de judecată. (f.d. 111 – 113 vol. II)

Potrivit art. 116 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Totodată, potrivit art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Reieșind din normele precitate, Colegiul consideră că instanțele ierarhic inferioare nejustificat au repus reclamantul, societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, în termen, or perioada aflării administratorului Patrachi Aurelia în concediu medical și deplasare de serviciu nu se suprapun cu termenul de adresare în instanță, în vederea contestării actului Biroului vamal Chișinău nr. 8755 din 09 decembrie 2012, decât ultima zi a termenului de adresare în instanța de judecată cu prima zi a deplasării.

Mai mult, Colegiul relevă că avizul de recepție al răspunsului Biroului vamal Chișinău nr. 8755 din 09 decembrie 2012 este semnat de însăși administratorul, Patrachi Aurelia, fiind indubitabil faptul că aceasta, începînd cu data de 12 decembrie 2013, era în cunoștință de cauză și avînd în vedere responsabilitatea pe care urmează să și-o asume orice parte la proces, așa cum reiese din prevederile art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, dînd dovadă de o atitudine de maximă diligență și respect față de actul de justiție, reclamanta, societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, fiind reprezentată de administratorul Patrachi Aurelia, în caz de imposibilitate, de o altă persoană împuternicită în condițiile legii, urma să îndeplinească acțiunile necesare adresării în instanța de judecată, cu respectarea inclusiv, a termenului prevăzut de art. 17 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ.

Colegiul precizează că reieșind din extrasul Întreprinderii de Stat „Camera înregistrării de stat” nr. 19860 din 22.08.2013, intimata, societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, este persoană juridică a cărei asociați sunt Patrachi Aurelia, cu 10% și Patrachi Victor, cu 90% și respectiv, motivele întîrzierii în formularea cererii de adresare în judecată, invocate de către administrator, nu sunt plauzibile, or, Colegiul reiterează că, în orice caz, reprezentantul intimatului a făcut cunoștință cu răspunsul autorității vamale la 12 decembrie 2013 și pînă la plecarea acestuia în deplasare, pentru contestarea actului administrativ, a avut la dispoziție exact 30 de zile să se conformeze cerințelor/condițiilor prevăzute de Legea contenciosului administrativ și de cea procedural civilă, eventual prin delegarea împuternicirilor

unei alte persoane, care să îndeplinească actele de procedură necesare.

În contextul celor expuse, Colegiul consideră cererea societății cu răspundere limitată „Paviramus” privind repunerea în termen de contestare a răspunsului Biroului vamal Chișinău nr. 8755 din 09 decembrie 2012 privind anularea Actelor de inspecție emise la declarațiile vamale în detaliu nr. nr. DV 33065 din 18 noiembrie 2013, DV 33336 din 19 noiembrie 2013, DV 33345 din 19 noiembrie 2013, DV 33622 din 22 noiembrie 2013, DV 33961 din 22 noiembrie 2013, DV 33962 din 22 noiembrie 2013, DV 34186 din 23 noiembrie 2013, DV 34130 din 23 noiembrie 2013, DV 34284 din 25 noiembrie 2013, DV 34589 din 25 noiembrie 2013, DV 34975 din 27 noiembrie 2013, DV 35194 din 28 noiembrie 2013, DV 35280 din 28 noiembrie 2013, DV 35408 din 28 noiembrie 2013, DV 35447 din 29 noiembrie 2013, DV 35647 din 29 noiembrie 2013, DV 35833 din 30 noiembrie 2013, DV 36015 din 01 decembrie 2013, DV 36028 din 02 decembrie 2013, DV 36571 din 03 decembrie 2013, DV 37185 din 06 decembrie 2013, DV 37202 din 06 decembrie 2013, cu obligația de modificare a declarațiilor depuse în varianta inițială și a încasa suplimentar sumele de 50177,81 lei și respectiv, de 86642,89 lei, depusă tardiv.

Cu referire la contestarea răspunsurilor Biroului vamal Chișinău nr. 8768 și nr. 9144 din 09 decembrie 2013 privind anularea Actelor de inspecție emise la declarațiile vamale în detaliu nr. nr. DV 30606 din 31 octombrie 2013, DV 31036 din 03 noiembrie 2013, DV 31396 din 05 noiembrie 2013, DV 31531 din 07 noiembrie 2013, DV 31632 din 07 noiembrie 2013, DV 37607 din 08 decembrie 2013, DV 37598 din 08 decembrie 2013, DV 37599 din 08 decembrie 2013, DV 37844 din 09 decembrie 2013, DV 38275 din 11 decembrie 2013, DV 38837 din 13 decembrie 2013, DV 38863 din 13 decembrie 2013, DV 39152 din 13 decembrie 2013, cu obligația de modificare a declarațiilor depuse în varianta inițială și a încasa suplimentar sumele de 23558,05 lei și 61961,07 lei, Colegiul menționează următoarele.

Potrivit art. 5 alin. (2) al Legii cu privire la tariful vamal, valoarea în vamă a mărfurilor este determinată de către autoritatea vamală în conformitate cu prezenta lege, cu tratatele internaționale ratificate de Republica Moldova, precum și cu actele normative ale Guvernului, adoptate în scopul executării acestora.

În conformitate cu prevederile Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, la care Republica Moldova a aderat prin Protocolul din 08 mai 2001, ratificat prin Legea nr. 218-XV din 01 iunie 2001, taxele vamale se evaluează la valoarea reală care este valoarea de tranzacție.

Cu derogare de la această regulă, dreptul autorității vamale de a stabili, printr-o echivalență verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscută numai în cazul imposibilității de determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator.

În conformitate cu prevederile pct. 4 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14.05.2002, conform metodelor la evaluare stabilite de art. 10 al Legii cu privire la tariful vamal, declarantul

determină valoarea în vamă a mărfurilor introduse. Organul vamal, care efectuează vămuirea mărfurilor introduse, verifică corectitudinea determinării de către declarant a valorii în vamă (alin. (1) al art.8 din Legea cu privire la tariful vamal), inclusiv, corectitudinea metodei alese de declarant pentru determinarea valorii în vamă și oportunitatea aplicării ei (alin. (2), art. 8 din Legea cu privire la tariful vamal), integritatea (completivitatea) documentelor (obligatorii și suplimentare), prezentate de declarant, și corespunderea lor cu cerințele stabilite.

Potrivit art. 8 alin. (1) și (2) al Legii cu privire la tariful vamal, autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii. Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant.

Potrivit art. 6 alin. (1) al legii, la trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunță valoarea în vamă a acesteia autorității vamale, iar în conformitate cu art. 7 alin. (1) valoarea în vamă a mărfii anunțată de declarant și datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice și confirmate prin acte.

Reieșind din această normă, Colegiul precizează că nu este suficient ca actele prezentate de declarant, în scopul determinării valorii în vamă a mărfii, să fie prezentate fizic, conform pct. 13 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, dar trebuie să corespundă și condițiilor de calitate prevăzute la art. 12, 13, 14, 15 și 16 din Legea cu privire la tariful vamal.

Continuând ideea expusă mai sus, Colegiul menționează că potrivit pct. 26) a secțiunii 2, capitolul I al Regulamentului de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul Vamal al RM, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 02.11.2005, declararea mărfurilor și prezentarea lor pentru vămuire se efectuează de către declaranți sau reprezentanții acestora, prin depunerea unei declarații vamale în detaliu, în formă scrisă.

Pct.13 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, statuează că pentru confirmarea valorii în vamă a mărfurilor importate, declarantul este obligat să prezinte organului vamal, în corespundere cu cerințele stabilite la alin.(1) art.7 din Legea cu privire la tariful vamal, următoarele acte:

a) contractul aferent tranzacției de import și acordurile adiționale la el (în cazul în care acestea au fost încheiate);

b) factura (invoice) sau în cazul tranzacțiilor condițional valorice – proforma factura (proforma invoice);

c) documentele bancare de plată sau alte documente de plată în cazul achitării prelabile;

d) documentele de transport care au însoțit marfa: CMR (scrisoarea de trăsură internațională), Carnetul TIR, Declarația de tranzit (T1), Air bill (fraht), bill of lading (conosament maritim), Scrisoarea de trăsură pentru transportul internațional de mărfuri pe cale ferată;

e) contractul (comanda) de acordare a serviciilor de transportare sau factura de expediție în cazul în care se impun potrivit condițiilor de livrare;

f) polița sau contractul de asigurare a mărfurilor, în cazul în care acestea au fost asigurate fie potrivit condițiilor de livrare, fie asigurate la inițiativa declarantului.

În temeiul aceleiași norme, declarantul, din proprie inițiativă, este în drept să prezinte și alte acte, în scopul confirmării valorii în vamă anunțate.

Totodată, potrivit pct. 14 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care organul vamal constată divergențe probate între datele conținute în actele menționate la pct.13 din prezentul Regulament sau Sistemul informațional integrat vamal, identifică riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, potrivit alin.(2) art.7 din Legea cu privire la tariful vamal, organul vamal solicită în scris declarantului prezentarea necumulativă și doar a celor acte aferente tranzacției de import a mărfurilor respective care pot justifica valoarea în vamă anunțată, după cum urmează:

a) orice acord posibil între vânzător și cumpărător care afectează valoarea în vamă a mărfurilor;

b) contractele cu terțe persoane referitoare la tranzacțiile indirecte;

c) corespondența comercială purtată în vederea încheierii și negocierii prețului, în cazul în care aceasta a fost purtată;

d) facturile pentru decontări către persoane terțe în beneficiul vânzătorului, dacă acestea rezultă din contractele încheiate sau alte acte;

e) documentele contabile ale cumpărătorului, cum ar fi transferurile de fonduri către exportator sau vânzător sau pentru a obține informații privind comisioanele, profitul sau cheltuielile generale prin aplicarea metodei deductive și a valorii calculate (altele decât cele prevăzute la pct.13 al prezentului Regulament);

f) documentele privind dreptul de proprietate asupra societăților comerciale implicate în tranzacție, pentru a exclude o posibilă relație de interdependență dintre vânzător și cumpărător în sensul art.11 alin.(6) din Legea nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal;

g) contractul în baza căruia dreptul de proprietate intelectuală este cesionat;

h) copia autenticată de pe declarația de export;

i) documentul de plată pentru cheltuielile de transportare;

j) cataloagele, ofertele de preț (listele de prețuri) ale firmelor producătoare /vânzătorului;

k) certificatul de origine, certificatul de calitate eliberat de producător;

l) lista de încărcare.

În cazul în care declarantul nu dispune de careva acte din cele solicitate suplimentar de organul vamal, declarantul va consemna acest fapt pe solicitarea scrisă.

Potrivit aceleiași norme, declarantul, din proprie inițiativă, este în drept să prezinte și alte acte în scopul confirmării valorii în vamă anunțate.

Subsecvent, în conformitate cu prevederile pct. 15 al Regulamentului, pentru utilizarea documentelor enumerate la pct.13 și 14 ale prezentului Regulament în

calitate de acte ce confirmă valoarea în vamă a mărfurilor, acestea trebuie să conțină:

- a) rechizitele detaliate ale vânzătorului și cumpărătorului;
- b) condițiile de livrare;
- c) lista mărfurilor cu indicarea prețului pentru fiecare unitate și a valorii totale a mărfurilor;
- d) semnăturile și ștampilele necesare;
- e) rechizitele legal stabilite ale fiecărui contract;
- f) la existența unor rabaturi conform condițiilor contractuale, ele trebuie să fie indicate în contract și în factură, cu indicarea condițiilor acordării.

În plus la acestea, în contract și/sau în anexele la el, care sînt părțile lui integrante, este necesar să se indice și datele despre:

- a) natura tranzacției (constituie ea o tranzacție de cumpărare-vînzare, un acord de consignație (de credit în mărfuri), un contract de comision, de arendă etc.);
- b) condițiile de livrare a mărfurilor;
- c) nomenclatorul sortimental al mărfurilor;
- d) volumul (cantitatea) mărfurilor importate;
- e) prețul pentru o unitate de marfă (în valuta contractului) și valoarea totală a contractului;
- f) cerințele privind calitatea mărfurilor;
- g) modul de înaintare a revendicărilor în legătură cu necorespunderea reală a cantității și calității mărfurilor cu cerințele contractului;
- h) modul și locul soluționării litigiilor între vânzător și cumpărător (condițiile de arbitraj);
- i) condițiile și termenele de achitare.

Avînd în vedere și cumulînd normele citate supra, din materialele dosarului se relevă că la depunerea declarațiilor vamale, intimatul a prezentat actele cu devieri de la normele legale în vigoare, datorită cărui fapt, acestea nu confirmă valoarea în vamă a mărfii declarată.

În context, în contractele de vînzare – cumpărare, încheiate de societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, nu este indicat prețul nemijlocit pentru o unitate de marfa (baza valorică), nomenclatorul sortimental al mărfurilor, precum și volumul mărfurilor importate.

De asemenea, se constată că invoice-urile prezentate nu prezintă date care ar face legătura cu tranzacția existentă, precum și nu au fost prezentate calculele oficiale ale cheltuielilor de transport.

Astfel, deficiențele descrise supra, dau o notă de incertitudine la stabilirea valorii în vamă prin metoda 1 „în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit”.

În temeiul acelorasi norme, în scopul înlăturării dubiilor apărute, recurentul a solicitat acte suplimentare pentru confirmarea veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată conform declarațiilor vamale.

Potrivit înscrisurilor prezentate de recurent, se învederează că intimatul nu sa conformat cerințelor autorității vamale, or specialistul în domeniul vămuirii a

semnat pe fiecare din fișele-act ale Biroului vamal Chișinău, menționând că actele solicitate nu pot fi prezentate. Acest fapt reiese inclusiv, din declarațiile privind valoarea în vamă a mărfurilor, pe verso-ul cărora se indică refuzul agentului economic, la caz societatea cu răspundere limitată „Paviramus”, de a le prezenta (f.d. 28, 50, 56, 55, 77, 81, 179, 180, 231, 232, vol. III; f.d. 75, 79 vol. IV; f.d. 3, 7, 50, 69, 129, 131152, 153 vol. V).

Faptele constatate sunt în contradicție cu cele invocate de intimat în cererea de chemare în judecată și confirmate ulterior, de instanțele ierarhic inferioare.

Colegiul reiterează că în temeiul art. 8 alin. (3) al Legii cu privire la tariful vamal, în cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sînt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sînt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicînd consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Colegiul este de acord cu mențiunea recurentului că informațiile deținute de organul vamal, conform pct. 16 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv, despre prețurile de referință la mărfurile din circuitul comerțului extern, precum și de date privind mărfurile identice sau similare, sunt deținute de organul vamal doar în măsura în care autoritatea le-a procesat anterior.

Subsecvent, Colegiul precizează că potrivit art. 10 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină prin următoarele metode:

- a) în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului efectiv plătit sau de plătit;
- b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică;
- c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară;
- d) în baza costului unitar al mărfii;
- e) în baza valorii calculate a mărfii;
- f) prin metoda de rezervă.

Condițiile pentru determinarea și aplicarea metodelor de determinare a valorii în vamă a mărfii sunt reglementate la art. 12, 13, 14, 15 și 16 ale legii.

Potrivit art. 17 alin. (1) al legii, în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată prin aplicarea metodelor specificate la art. 11, 12, 13, 15 și 16 ale aceleiași legi, aceasta se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale ale art. VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) și ale acordului de punere în aplicare a art. VII din acordul menționat.

Colegiul indică asupra faptului că articolul precitat nu impune aplicarea consecutivă a metodelor specificate la art. 11, 12, 13, 15 și 16 ale Legii cu privire la tariful vamal, precum și obligația autorității vamale de a aplica respectivele metode în ordine succesivă, decît în procesul în care autoritatea vamală, fiind în imposibilitate de a aplica metoda 1 de determinare a valorii în vamă a mărfii, urmează să identifice metoda care va fi utilizată pentru stabilirea valorii în vamă,

excluzându-le succesiv, fără a fi obligată de vreo normă legală să emită un act prin care să-și motiveze decizia sau să prezinte probe în acest sens.

Astfel, din declarațiile recurentului, metodele 2 și 3, prevăzute la art. 12,13 din legea nominalizată, nu au fost aplicate din considerentul că organul vamal nu dispune de date cu privire la importul în Republica Moldova de mărfuri identice sau similare aproximativ în aceiași cantitate și în aceleași condiții comerciale; metoda 4, prevăzută la art. 15 din lege, nu a fost aplicată dat fiind faptul că organul vamal nu a dispus de date concrete privind comisioanele și alte cheltuieli aferente vânzării, cheltuielile de transport, precum și cheltuielile conexe suportate pe teritoriul Republicii Moldova, iar metoda 5, prevăzută la art. 16 al legii - din considerentul că nu au fost prezentate datele de la producător cu privire la costul de producere a mărfii.

Colegiul reține că potrivit materialelor din dosar, recurentul a oferit posibilitatea declarantului de a determina valoarea în vamă a mărfii conform metodelor 2, 3, 4 sau 5, însă, declarantul a indicat că nu posedă informația necesară. (f.d. 51, 55, 76, 178, 231B vol. III; f.d. 76 vol. IV; f.d. 8, 68, 128, 154 vol.V).

Mai mult, Colegiul menționează că potrivit art. 7 alin. (2) din lege, în cazul în care este necesar de a confirma valoarea în vamă a mărfii anunțată, declarantul, la cererea autorității vamale, este obligat să prezinte datele respective. Dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

Potrivit pct. 16 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, pentru evaluarea vamală a mărfurilor și verificarea valorii lor în vamă, anunțate de declarant, pot fi folosite atât informațiile prezentate de declarant, cât și cele deținute de organul vamal. Informațiile trebuie să fie veridice, complete și să asigure confirmarea valorii în vamă anunțate.

Declarantul poate dispune de informații cu privire la valoarea vamală a mărfurilor identice sau similare, importate anterior, sau cu privire la prețul lor pe piața internă, ori de calculele sau lista de prețuri ale producătorului, de care nu dispune organul vamal, implicat în vămuirea mărfurilor. Aceste informații pot fi utilizate în cazul când întru confirmarea lor sînt prezentate documentele respective, de exemplu, documentele comerciale, vamale și de plată, facturi, scrisori de trăsură etc. referitoare la tranzacții cu mărfuri identice sau similare.

Organul vamal antrenat în vămuirea mărfurilor poate dispune de informații pe care nu le are declarantul, inclusiv despre prețurile de referință la mărfurile din circuitul comerțului extern, precum și de date privind mărfurile identice sau similare, a căroră perfectare vamală a efectuat-o anterior. Totodată, autoritatea vamală poate prezenta declarantului informațiile de care dispune despre prețurile medii contractuale sau privind valoarea în vamă a unei anumite tranzacții, însă într-o formă depersonalizată, care asigură respectarea confidențialității datelor folosite (adică evitându-se menționarea vânzătorului, cumpărătorului, declarantului și celorlalte date care ar putea permite identificarea tranzacției).

Potrivit pct. 19 al Regulamentului, în cazul în care la data perfectării declarației vamale pentru confirmarea valorii în vamă anunțate de declarant, documentele prezentate în momentul vămuirii nu sînt suficiente, se recomandă, în corespundere cu art.7 alin.(2) din Legea cu privire la tariful vamal, solicitarea în scris a prezentării în termenul prevăzut de Codul vamal a documentelor confirmative. Un exemplar al solicitării se va prezenta declarantului, iar al doilea exemplar se va anexa la declarația vamală. Pentru acceptarea valorii în vamă, documentele solicitate urmează a fi prezentate de declarant în original sau autentificate.

În cazul în care se stabilește necesitatea modificării valorii în vamă anunțate de declarant (inclusiv după prezentarea actelor suplimentare solicitate), modificările valorii în vamă a mărfurilor se reflectă fie în declarația valorii în vamă, fie în rubricile speciale “Mențiunile biroului (postului) vamal” ale tipizatei sau pe versoul ei, consemnându-le sub titlul “Mențiunile biroului (postului) vamal”, iar în actul de inspecție doar faptul modificării acesteia.

Colegiul constată că normele precitate au fost îndeplinite de către autoritatea vamală, or, modificările valorii în vamă a mărfurilor au fost reflectate în condițiile stipulate.

Urmînd șirul logic ale normelor și faptelor expuse, Colegiul apreciază drept legale acțiunile Biroului vamal Chișinău și consideră că acesta întemeiat a aplicat, la caz, metoda pentru determinarea valorii în vamă a mărfii - metoda de rezervă, *alias*, metoda 6.

Avînd în vedere circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, motiv pentru care admite recursul declarat de Biroul vamal Chișinău ca întemeiat, casează decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd în acest sens o nouă hotărîre prin care se respinge acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată „Paviramus” ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de Biroul vamal Chișinău.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014 și hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 15 aprilie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Paviramus” împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea Biroului vamal Chișinău să restituie suma încasată suplimentar, pronunțînd o nouă hotărîre prin care:

Se respinge acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată „Paviramus” împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor

administrative și obligarea Biroului vamal Chișinău să restituie suma încasată suplimentar, ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

Petru Moraru